

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Karlsruhe – Niemcy) – Eycke Braun przeciwko Land Baden-Württemberg**

(Sprawa C-524/13) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Artykuł 10 lit. c) — Przekształcenie spółki kapitałowej w spółkę kapitałową innego rodzaju nieprowadzące do podwyższenia kapitału — Opłaty wymagane za sporządzenie aktu notarialnego stwierdzającego takie przekształcenie]**

(2014/C 292/12)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Amtsgericht Karlsruhe

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Eycke Braun

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

**Sentencja**

Artykuł 10 lit. c) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym takim jak te sporne w postępowaniu głównym, które przewidują, że skarż państwa otrzymuje udział w opłatach pobieranych przez notariusza będącego urzędnikiem w związku z poświadczeniem czynności prawnej, której przedmiotem jest przekształcenie spółki kapitałowej w spółkę kapitałową innego rodzaju, nieprowadzące do podwyższenia kapitału spółki przejmującej lub zmieniającej formę prawną.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 25 kwietnia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Danieli Tomassi**

(Sprawa C-210/14)

(2014/C 292/13)

Język postępowania: włoski

**Sąd odsyłający**

Corte suprema di cassazione

**Strona w postępowaniu głównym**

Daniela Tomassi

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10 należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie ogłoszeniu przetargu na koncesje o czasie trwania krótszym od koncesji przyznanych w przeszłości, jeżeli wspomniany przetarg został ogłoszony rzekomo w celu usunięcia konsekwencji wynikających z bezprawnego wykluczenia pewnej liczby operatorów z wcześniejszych przetargów?

- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
- 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkowania środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 25 kwietnia 2014 r.– postępowanie karne przeciwko Massimilianowi Di Adamo**

**(Sprawa C-211/14)**

(2014/C 292/14)

*Język postępowania: włoski*

**Sąd odsyłający**

Corte suprema di cassazione

**Strony w postępowaniu głównym**

Massimiliano Di Adamo

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10 należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie ogłoszeniu przetargu na koncesje o czasie trwania krótszym od koncesji przyznanym w przeszłości, jeżeli wspomniany przetarg został ogłoszony rzekomo w celu usunięcia konsekwencji wynikających z bezprawnego wykluczenia pewnej liczby operatorów z wcześniejszych przetargów?
  - 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
  - 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE analizowane w świetle powyższego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkowania środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grami i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?
-